

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:
Pe un an 500 Lei,
pe o jumătate de an 250 Lei

Abonamentele se plătesc
înainte!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

Adresa: BLAJ, jud. Târnava-Mică. Telefon Nr. 68

ANUNȚURI ȘI RECLAME:

Un șir Corp V, adică de lărgimea a doi milimetri, Lei 15
Lărgimea de 1 cm. Lei 60

Un răspuns

Gazetele de ieri au adus, la loc de frunte, rândurile ce urmează:

„După ce presa ungară a simulat câteva zile voința de respectare a României și a regiunii căreia aparține, recomandând înțelegerea, în ziua de 3 Martie Academia Teologică Română-Unită de la Cluj a fost atacată de către studenții unguri, în numele... „culturii milenare“, al „credinței române“ și al tradițiilor Coroanei Sf. Ștefan.

Profesori și studenți români au fost bătuti și răniți, iar întreg seminarul a fost devastat.

Un student a scuiat în față pe Prea Sfințitul Episcop Hossu, în numele aceluiasi „respect al Bisericii și al credinței creștine“, de care propaganda ungară vorbește de la Sf. Ștefan și până azi.

Aceiași manifestanți au spart geamurile locuinței d-lui Emil Hațeganu de la Cluj.

Deasemenea, d. Iacob Moldovanu, directorul Băncii românești din localitate, a fost atacat și grav bătut. Numeroși teologi au fost maltratați. În centrul Clujului s'au desfășurat două manifestații împotriva Românilor.

În același timp și arul „Ellensék“ din Cluj, pretextând un incident petrecut la Brașov, față de care guvernul și autoritățile române avuseseră cea mai absolută imparțialitate, redeschide atacurile împotriva noastră, încercând să dea acestor incidente și ofense grave valoarea unei replici.

La toate acestea avem de spus deocamdată numai atât:

Guvernul român își face datoria, și răspunsul va fi dat la timp, nu numai acestor acte, ci tuturor acelor suferite de Românii din Transilvania, de la 1940 și până azi“.

Prea multă vorbă fără rost

Bunul Dumnezeu a dat omului darul de a putea vorbi, de a se putea înțelege unul cu altul. Limba, cu care omul atâtea lucruri frumoase poate spune, atâtea laude și măririi poate aduce Creatorului său, de multe ori o folosește ca să se deosească pe el însuși. Pe lângă multele sudalme ce le adresează lui Dumnezeu, sfinților, bisericii: pe lângă o mulțime de vorbe murdare, cari îl coboară în rând cu cel mai de jos popor, de multe ori întrebunțează această putere a limbii spre a bârbi, spre a vorbi pe altul de rău, spre a-l cobori pe aproapele, scornind fel și fel de povești pe socoteala lui. De multe ori rămâi crucit, când auzi asemenea vorbe, gândindu-te, că oarecum și de unde le-a mai scos.

Multe din aceste vorbe fără rost și răutăcioase sunt îndreptate împotriva acelor cari au ceva putere în stat. Că guvernul țării li așa și pe dincolo — cum ar vrea dumnealui să fie — că prefectul e așa sau altfel, notarul e rău și nu se pricepe la nimic, că nu vrea binele satului, ci numai binele lui propriu, că preotul e prea mareț sau e prea

rău cu oamenii; că poartă ciudă pe cutare și l-a pârât la Marele Stat Major ca să-l ducă la concentrare, că nu merge cu oamenii la câte-o „omenie“; ba că învățătorul nu stă de școală, ori că prea bate copiii, de nu mai trag la școală sau nu-i ia la mână de loc, de sar în capul părinților. Dar în mod special, primarul — cu toată „antistia comunală“ — este luat la mână de acești punători la cale a lumii. Ori e cu „domnii“, cu „boierii“ și nu are nici o grijă de cei necăjiți, ori „nu dă nimic pe popa și pe dascăl“, că el e „cineva“, în amândouă cazurile iese rău. Aproape nu este sat unde, adunându-se doi sau mai mulți la un loc, să nu se apuce de scârmănat de toți aceia cari nu sunt așa cum vrea mintea lor.

Dar, oare, făcut-au socoteală, acești ascuțiți de limbă, câtă pagubă se face omului bârfit? Socotit-au acești gură-slabă, vremea pierdută cu astfel de obiceiuri? Gânditu-s'au la păcatul greu pe care-l săvârșesc? Nu ar fi fost mai bine să li luat o gazetă sau o carte și să cetească în timpul cât au vorbit de unul sau de altul? Căci și așa, cu fleacurile cu care speli pe unul sau pe altul, nu

se îndreaptă lumea în mai bine, ba o faci mai rea. Când cineva are motive serioase contra cuiva, are deschisă calea legii, face pâra acolo unde trebuie să fie sigur, că dacă plângerea e pe dreptate, nu va întârzia împlinirea ei.

Trebue să ne mai lăsăm de obiceiurile aceste păcătoase. Alte nații vorbesc mai puțin și fac mai mult. Așa să facem și noi: mai puțină vorbă și mai multă ispravă.

Mihail Sălceanu

Mănăstirea Strâmba

Frumos lucru este să cunoști trecutul așezămintelor bisericesti și mai ales al sfințelor mănăstiri, în cari trăiesc după chipul ingeresc, cei pe cari bunul Dumnezeu i-a înzestrat cu chemare specială. Multe mănăstiri au fost în cele trecute vremi și multe putem învăța din povestea vieții lor. Am vorbit cu alte prilejuri despre mănăstirile noastre, la cari aleargă mii de suflete, ca în liniștea tainică a lor să se roage lui Dumnezeu. O mănăstire veche din Ardeal e cea de la Strâmba, numită și Strâmba Fizeșului.

De când există acest sfânt lăcaș de închinăciune? Am putea presupune că s'a citorit încă înainte de 1500. De unde știm așa ceva? În 1761 superiorul mănăstirii Strâmba, numit Nichifor, scrie Episcopului Petru Pavel Aron din Blaj că mănăstirea ce i-s'a încredințat are 300 de ani. Nichifor trecuse la la Sfânta Unire cu Roma încă în 1751, ceea ce înseamnă că încă de atunci mănăstirea de la Strâmba era greco-catolică.

În timpul nenorocitei revoluții a lui Sofronie, călugărul incult, unealtă oarbă în mâna Sârbilor și a Calvinilor, cari luptau împotriva Sfintei Uniri, Sfânta Mănăstire a a fost prădată. Cuvioșii călugări greco-catolici au fost alungați. Averile mănăstirii au ajuns în stăpânirea lui Ștefan Șerban din Sân-Petru. Mai târziu i-a părut rău că a luat averile Sfintei Mănăstiri. Le-a restituit și s'a lăcut și el greco-catolic. Nichifor, superiorul mănăstirii, s'a plâns episcopului de la Blaj că mănăstirea e prădată. Episcopul se adresează generalului Buccow și la 11 Octomvrie 1761 mănăstirea își recăștigă averile.

La Mănăstirea Strâmba s'a refugiat în 1716 Episcopul Pahomie al Romanului, originar din părțile Năsăudului, din satul Gledin. În August 1765 a fost trimis acolo învățatul călugăr bazilian Gheronte Cotorea de la Blaj, scriitor însemnat. Călugării de la Strâmba se îndeletniceau și cu creșterea și bunăndrumarea copiilor. Până în 1848 a existat școală,

la care învățau tinerii doritori de a fi cântăreți bisericești, ori chiar preoți (dacă mai veniau la școală, la Blaj).

Cu timpul numărul călugărilor a scăzut. Ne pare rău că chiar și azi așa de puțini înțeleg, ce e cu adevărat să trăiești după chipul Ingeresc. Din venitele mănăstirii dela Strâmba s'a zidit frumoasa biserică din Apahida (de lângă Cluj) și se mai dădea pentru liceul din Blaj. I. P. S. Sa Dr. Iuliu Hossu a dispus să se facă pelerinaje la Mănăstirea Strâmba, în cinstea Preacuratei. An de an se duc tot mai mulți să se închine Preacuratei. Dacă întrebă bătrânii din părțile acelea, de ce li zic mănăstirea Strâmba, povestesc o întâmplare cu mult tâlc: Pe la 1725 mănăstirea a fost învârtită de o femeie cu piciorul strâmb. În amintirea acestui fapt s'a dat și Sfintei Mănăstiri numele de Strâmba.

Iosif E. Naghiu

Pentru presa bună

S'au împlinit 500 de ani, de când neamțul Gutenberg a descoperit tiparul, cu scopul de a răspândi Sf. Scriptură printre oameni, cari până atunci scriau cu mâna. Dar, zice el, precum se va putea răspândi Cartea lui Dumnezeu, tot așa se va putea răspândi și Cartea Satanei, cu chipuri și îndemnuri păcătoase, cari vor fi o adevărată otrăvă sufletească pentru fiecare cititor. Deci alături de Sf. Scriptură, de gazete, chipuri și cărți bune, într'un cuvânt de presă bună care zidește în sufletul omului virtuțile, sunt și gazete, chipuri și cărți rele sau presă rea, cari dărâamă sufletele cititorilor.

Care este scopul tipăriturilor sau al presei rele? Acela, de a distruge credința în

Dumnezeu și în Biserica Lui, de a batjocori cinstea, omenia și dreptatea și pe oamenii bisericii: pe preot, episcop și călugăr; de a prezenta ca o floare la ureche: divorțul, sinuciderea și avortul; de a descrie în culori vii și amănunțit toate hoțiile, omorurile, adulterele și concubinajele și toate păcatele rușinoase; de a răspândi poezii, cântece și glume cu două înțelesuri și porcoase; de a propovădui curvia, prostituția și lipsa de copii în căsătorie, etc. Și sunt multe librăriile, în cari nu găsești nici o carte bună, încât versul Păr. Iosif Tălmăcel: „Am intrat într'o librărie și am văzut că-i numai poroărie!“ se potrivește de minune.

Fabiola, o fată păgână și cu carte, ce a trăit pe la anul 300 după Cristos, se mira, cum de sclava ei creștină, Syra, avea planuri de viață mai curate decât ea. Nedumerită o întrebă: Ce cărți citești, Syra? — Ia, de acestea, în care binele, cinstea și dragostea sunt scoase la lumină, iar minciuna, viclenia, omorul și desfrâul sunt învăluite în întunec. Deci, stăpâna mea, citește și tu cărți de acestea și nu mai citi de cele păgânești cu destrăbălări și crime. Pentru ce? Pentru că chipul acestor răutăți pune stăpânire pe mintea ta și cugetul își află plăcere în ele. Iar dacă azi gândești cu plăcere la rele, apoi mâine vei căuta să le și faci. De unde și proverbul: spune-mi ce citești, ca să-ți spun că cine ești.

De vre-o 7 ani la București niște băeți din clasa a VII-a de liceu, dintre cari pe unul îl chema Dumitrescu cu cele mai mari note dintre colegi, au omorât pe deputatul Eusebiu Popovici, pentru ca să-l fure de bani. La judecată fiind întrebați, cum au ajuns la ideea de a omori, ei răspund: De vre-o 10 zile am citit o carte, în care se povestea planul unui omor, urmat de furt. Deci iată pentru ce se spune despre cartea rea că e dinamită care explodează, care aprinde simțurile, pornirile și poftetele destrăbălărilor, voind să fie ele mai sus decât mintea, mai ales în tineret. Ori de începi ca tinăr cu destrăbălări, așa te petreci. Prin urmare, dacă nu tot ce zboară se mănâncă, apoi nu tot ce se scrie se poate citi. Și precum pe un om, cum schimbi câteva

vorbe cu el, cum vezi că-i un ticălos, apoi te așază și cu gazeta sau cu cartea, cum citești câteva rânduri, îndată vezi ce marfă-i, și de rea, numai decât trebuie aruncată în foc. Așa a făcut Sf. Pavel creștinilor din Efes, cărora le-a ars cărți rele în valoare de 50.000 de arginți (Fapte 19, 19), precum așa trebuie să facem și noi cu toate cărțile rele ce le-am avea, astfel poruncindu-ne Sf. Pavel.

Un preot spunea credincioșilor lui: Stați pentru ce sunteți mai pe jos decât cloșanii! Pentru că cloșanii nu plătesc cu bani otrava pe care o mănâncă, ca să moară; până când voi, creștinilor, ca să vă omorâți sufletul, cumpărați cu banii voștri otrava sufletească din presa rea. Iată de ce sunteți mai pe jos decât cloșanii! Și să nu se uite că sunt foarte mulți oameni cari în loc să scrie cu minte luminată și cu mână curată, scriu despre toate mișeliile din inima lor, cari forfotesc în rândurile scrise ca viermii într'un hoit. Cu alte cuvinte profeția lui Gutenberg s'a împlinit cu vârf și îndesat.

Dar care este datorința noastră de creștini față de presă?

Apoi aceea, ca presa rea să n'o mai cumpurăm, iar care o avem s'o ardem, căci i-am văzut roadele; până când presa bună s'o cumpurăm, s'o sprijinim, s'o citim, s'o dăm și la alții s'o citească, îndemnându-i s'o și cumpere, aceasta fiind una din cele mai bune comori care după sfatul Mântuitorului trebuie cumpărată cu orice preț. Iată și povața de urmat a Păr. Papa Leon al XIII-lea, care zice că dacă Biserica a născut și a crescut fii, n'o făcut-o ca în ceasurile grele să nu poată aștepta dela ei nici un ajutor, bunăoară în ce privește presa bună, ci din contră ca fiecare să pună mai presus de odihna și interesele sale mântuirea sufletelor și apărarea Bisericii creștine prin cartea bună. Iar Părintele francez Lacordaire zice că tipărirea de cărți, de reviste, de jurnale și de chipuri în spirit curat catolic de către învățații noștri, iar răspândirea, cumpărarea, sprijinirea, citirea, împrumutarea și recomandarea presei bune din partea tuturor creștinilor este cea mai plăcută faptă înaintea lui Dumnezeu. Ori, presa bună în

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI“

Rugă ardeleană

Isuse răst'gnit pe cruce, care-ai urcat Golgota
[odinioară,
Privește și Te 'ndură spre cei cari gem în
[în altă țară.

Sunt oameni buni acolo, cari au crezut în Tine,
Ei nu știu ce e ura și fac doar numai bine.

Doamne, în țara aceea s'a abătut furtună.

Un neam strein, hain și plin de ură,

A năvălit ca lupii 'n haite

De-a subjugat poporul blând și dornic de
[dreptate.

Sunt țărani acolo pe față arși de soare.

Țara 'n cue prinsă dorește sărbătoare.

Indură-Te, Stăpâne, și fă ca să d' spară

Hotarul ce desparte fratele de soră.

În Ardealul ăsta să fie iarăși cânt,

Să fremete viața ca frunzele în vânt.

Ascultă-mă, Isuse, și varsă al Tău har

Spre cei ce-și trec viața în plânset și amar..

FRAGĂ TRANSILVĂNEANU

Lelea Irină a Danului

Lelea Irină a Danului a fost o bătrână cunoscută în tot Țagul ca o femeie care n'a trăit vieața sub altă formă decât sub cea a năcazului. Pe fața ei pământie năcazurile au tras brazde adânci, acolo unde odinioară înfloriseră rujele obrăjilor. Anii cei mulți au ajuns-o din urmă pe rând, i-au cărjoiit spinarea muncită și-au băgat-o în pământ...

O întâlneam de multe ori. Totdeauna ținea în mână o oliță albă de lut, știrbă pe gardină și legată cu drod, în care aducea boș, ori lapte, ori câte-o leacă de smântână. O opream și-o întrebam de sănătate, că-i părea bine...

— Unde-ai fost, lele Irină?

— Până la popa.

— Aha. Lucri pe-acolo?

— Apoi mai lucru, domnișorul, ce să fac?...
Mă privea cald cu ochii de-o albăstrime

tulbure ca cerul toamnelor de pe Câmpie. Când aveam ceva la mine, îi dam. O pară, un măr, o iconiță... Lua obiectul, se uita la el apoi la mine și vedeam atunci, cum începe a-i tremura bărbia a plâns și a i-se umezi ochii. Și nu mai putea zice nimic, pleca ștergându-și ochii cu colțul năfrâmii...

Nu era pomană ceea ce-i dam, pentru că știam că trecând spre căsuța ei îngro-

pată între hărtații de lângă țânțirul bisericii, întâlnea jucându-se în colb, copiii lui Ianoș Porcarul și-a Ravichii Băzului, mărunțel, murdari de colb și nespălați. Il chema pe cel mai mic și-i da lui obiectul primit. Copilul întindea mâna rușinat, își pleca ochii în pământ, ducea degetul la nas și se depărta fără să zică „mulțam“ cum îl îndemneau cei din spate. Iar lelea Irină pleca gârbovit de povara gândurilor, c'a avut copii și i-a luat Dumnezeu încă de mici...

Oriunde o întâlneam și oricând, mi plăcea la lelea Irină curățenia... Cămașa de pânză era ruptă, petecită, dar albă, o spăla. Nu-i plăcea lucrul murdar și de câteori nu zisesse Ravichii să-și mai laie nepoții că-i umple bidigăniile și să le mai spele cămășutele că stau ca potlogul pe copiii... Dar muierea răspundea:

— No, da mai poți să bgirui cu ei! Dacă fat-asta nu poate face nimic?!
„Fat-asta“ era mama copiilor, vesnic

bolind de ceva. Pe de-asupra avea o mână beteagă, de nu putea face mai nimic cu ea și mă-sa, Ravica, o măritase — că fata nu era urâtă — imbondrojind-o în mătăsuri și în zorzoane de se speriasse satul... Că pe-alea se dusesse biata avere a lui Ion Călbeaza — Dumnezo-i ierte. Grigore o luase pe Maria legat la ochi și-acuma lucra de-i săreau ochii, ca să hrănească o fleamătă de copii.

crată de preoții și credincioșii noștri învățați de o vreme încoace se prezintă tot mai frumușel așa la Blaj, la București catedrala Sf. Iosif din Str. General Berthelot, Presa bună Iași, Serafica Săboani jud. Roman și Lugoj. Rămâne doar ea noi să le procurăm, să le răspândim și să le citim toate aceste povești creștinești. Intru cât e știut că cuvântul vorbit ca și cel scris are o putere mare, după cum spune poetul Vlahuță despre el:

Aprinde 'n inimă ură sau iubire,
De moarte, de viață-i dător,
El poate 'mpinge neamuri la peire
Cum poate-aduce mântuirea lor.

După toate acestea suntem convinși că presa rea ne aduce peirea, până când presa bună ne aduce mântuirea, pe care trebuie s'o sprijinim; căci nu-i tot una să mânânci miere de albină sau acul ei, precum nu-i tot una să primești săgeată veninoasă sau un porumbel alb, care e presa bună.

Păr. Octavian Fulcea

Din Hosman — Sibiu

Cercul Cultural al „Astrei” din com. / Hosman—Sibiu de sub conducerea Părintelui Cornel Hațegan ca președinte cercului și d-nele Inv. Olimpia Cirezan de la Școala prim. de Stat și Elisabeta Armenciu Inv. la grădina de copii mici, în ziua de 27 Februarie 1944 a organizat o serbare în cadrul Astrei cu următorul program: Cuvântul de deschidere ținut de președintele Astrei C. Hațegan, în care a arătat rolul acestei societăți în trecut și prezent și pe cei doi mari bărbați ai bis. rom. unite și ort. cari au întemeiat-o pentru ferircirea neamului nostru. A îndemnat poporul a se înscrie cât mai mulți.

D-na Elisabeta Armenciu Inv. la grădina de copii mici a jucat cu copiii jocuri și poezii. D-na Inv. Olimpia Cirezan a ținut cu elevii de școală cântece și jocuri naționale.

Tineretul, de sub cond. președ. Pr. C. Hațegan a cântat Trăiască Regele pe două voci și alte cântări patriotice pentru a delecta pe cei prezenți. A urmat cu aplauze mult așteptata conferință a d-lui profesor Isaicu de la Liceul Gh. Lazar din Sibiu ca delegat al „Astrei” în cadrul acestei serbări în care a arătat pe larg zămbirea poporului nostru românesc și cauzele războiului, îndemnând poporul pentru unire și sprijinul țării.

Cuvântul de încheiere l-a ținut Păr. ort. Vasile Cinescu care a mulțumit tuturor celor prezenți prezentându-se într'un număr foarte mare la Școala de Stat.
CORNEL HAȚEGAN
preot

Din Uricani

Serbarea Cercului Cultural

În ziua de 21 Noembrie 1943 s'a înființat în cadrul Astrei despărțământul Jiu, Cercul Cultural în Uricani, alegându-se un comitet cu hotărîrea ca în fiecare lună să se țină câte o șezătoare literară, cu un program compus din conferințe — cari vor fi ținute pe rând de cărturarii satului — precum și cântări, teatru, poezii din partea copiilor de școală. În felul acesta timpul de Dumineca va fi bine folosit de săteni. Dimineața la sf. Liturghie va primi hrană sufletească, iar după masă multe cunoștințe folositoare. Prima șezătoare s'a ținut în 12 Decembrie 1943, iar Duminecă în 26 Februarie a. c., s'a ținut a doua șezătoare, după un program alcătuit din poezii declamate de copii de școală, cor dirijat de d-șoara Inv. Elisabeta Bulzan, precum și două conferințe: „Iubirea de neam”, de Păr. Lucian Bociat președintele Cercului și „Însemnătatea cursurilor țărănești”, de d-ș. Inv. Elisabeta Bulzan. La încheiere Păr. Lucian Bociat mulțumește celor prezenți pentru dragostea ce a avut-o de a participa la programul șezătorii.

Moartea unui fruntaș credincios

În ziua de 1 Martie a. c., a fost înmormântat la Uricani, credinciosul Gheorghe Fireza din familia fruntașe și binecunoscută a Firezenilor. În decursul timpului, această familie ne-a dat bisericii noastre, preoți distinși, ca regretatul canonic și prelat papal Dănilă Fireza precum și Preacuvioșia Sa Dr. Gheorghe Fireza, întemeietorul ordinului lezuitilor în țara noastră. De numele Firezenilor e legată și biserica veche din Mârșevoni, edificată în mare parte pe cheltuiala lui Dumitru Fireza, precum și actuala biserică din Valea de Brazi, la edificarea căreia familia Fireza a contribuit cu însemnate ajutoare în bani și natură. Răposatul, deși suferind întreaga viață, totuși a ajuns la patriarhala vârstă de 84 ani, din cari 50 ani a fost crâșnic devotat și credincios. Harnic gospodar și-a împărțit viața între treburile gospodăriei și drumul spre bisericuța din Mârșevoni.

În prezența a câtorva sute din credincioși, prohodul a fost slujit de un sobor de 7 preoți în frunte cu

M. On. Ioan Pop protopop tractual, care în cuvântarea funebrală a arătat meritele deosebite ale răposatului, ca gospodar de frunte, tată iubitor și fiu credincios al bisericii noastre. Păr. Petru Berinde a vorbit în numele familiei. Pe răposatul îl deplânge fiul său Preacuvioșia Sa Dr. Gheorghe Fireza, fiica Maria cu ginerele Ioan Baibu, precum și mulțime de rudeni și cunoșcuți. Odhnească în pace!

Dela sfatul de împăciuire

Cu data de 1 Decembrie 1943 a intrat în vigoare legea statului de împăciuire, după care anumite procese nu se mai debat la judecătoria, ci trec mai întâi prin sfatul de împăciuire, urmând — ca în caz de neîmpăcare — să se judece la judecătoria. Legea aceasta este binevenită și de mult așteptată, dovadă rezultatele favorabile obținute în toată țara. La Uricani sfatul de împăciuire este alcătuit din: Președinte Păr. Lucian Bociat, vice-președinte Păr. Ioan Simu, membrii: Ionașc Iosif, Motoc Nicolae, supleanți: Stol Nicolae și Cocola Ioan. În răstimpul acestor 3 luni, sfatul de împăciuire din Uricani a desbătut 54 de reclamațiuni, dintre cari 43 au fost împăciuite. Rezultatul vorbește dela sine.

CORRESPONDENT

Liturghia greco-catolică la un spital de răniți din București

Vineri 3 Martie crt. răniții din Spitalul 367 Z. I. din București au avut deosebita bucurie de a asculta o Liturghie greco-catolică. Liturghia a fost servită de Părintele Nicolae Lupes, preotul Bisericii greco-catolice. După ce, cu o zi înainte, Părintele a mărturisit pe toți soldații greco-catolici, precum și personalul de serviciu, în cadrele Sfintei Liturghii l-a împărțit.

La sfârșitul Sfintei Liturghii — frumos servite — vorbind despre suferință ca cel mai bun mijloc de a ne uni cu Hristos, a făcut să izvorască din ochii tuturor lacrimi de nesdruncinată nădejde. La plecare, ne-a împărțit fiecărui soldat câte două icoane sfinte.

Se cade ca iubirea să fie răsplătită tot cu iubire. Dar Părintele Lupes, care s'a aplecat de nenumărate ori asupra paturilor noastre de suferință, ne-a iubit. Dovada supremă ne-a dat-o prin celebrarea Sf. Liturghii la căpătâul nostru. După ce l-a pogorit pe un altar improvizat pe Hristos modelul suferinței, ni l-a așezat și în inimi, ca să rămână cu noi ortac de suferință. Ținem să-l aducem Părintelui pe această cale cele mai simțite mulțumiri și să-L asigurăm că nici noi nu-l iubim mai puțin.

UN RĂNIT

Vorba e de argint, tăcerea de aur!

— Cu Ravica asta a Călbazii nu mă prea'mpăc eu — mi-se dăuăia lelea Irină. Dacă se ouă găina mea la ea în paie, oul nu-i al meu; dacă scurmă în straturi, tot io-s de vină... Da' pintru-aia tăt cu ea 'oi avea noroc...

— Ce noroc, lele Irină?

— D'apoi așa m'am înțales cu ea, să mă'ngroape când'oi muri. Să-mi facă o comandare batăr și să mă grijască de-oi fi be-teagă, c'apoi i-oi lăsa iugărașul de pe Căbdić...

— Și cum de te-ai învoit?

— No, d'apoi ce să fac, domnișorule? Cine să mă'ngroape și să mă grijască? Doară n'am pe nime... Și-apoi iugărașul de loc nu-l voi duce cu mine pe lumea-aialaltă...

Știind că iugărașul nu-l va duce cu dânsa, lelea Irină se grijea de cece avea să ducă. Așa că Dumineca și în sărbători, lelea Irină își scotea din ladă rochia de postav negru, cămașa albă de bumbac și năframa de barșon. N'avea decât un rând de sărbători și grijea de el „că azi nu-i modru să-ți mai iei”. Când era frig, lua și laibărul, și pe de desubt pieptarul vechiu de purtat, cărpit pe-alocurea cu pânză ori cu postav. Cismele erau aceleași de toate zilele, vechi, uscate și sbărcite. Vara lelea Irină mergea desculță ca toată lumea. În mână avea o năframuță albă tivită cu negru, înfășurată pe

lângă doua-trei fire de busuic dela Vilma. Astfel, de cum bătea Pantilimon toaca, lelea Irină cobora priporul de către biserică și-și lua locul în colțul ei dinapoia bărbaților. Uneori se spovedea și cumineca, pentru că așa știa că-i bine și-așa se cade la un creștin...

Lelea Irină era singură demult. Dacă o întrebam, câți ani are, îmi răspundea zâmbind:

— Apoi eu m'am măritat de 17 ani; cu bărbatul am trăit trizăci de ani și de când a murit is trizăci de ani. N'o de-atâți-as, domnișorule.

Dar mama mi-a spus că și dumneaei tot așa o știe zicând și încă de multă vreme... Iar dac'o întrebam, cât va trăi, lelea Irină îmi răspundea:

— Apoi cât a vrea Dumnezo, Drăgușu. Da io știu că trebuie să trăesc treisute de ani, c'asa-i scrisa...

Lelea Irină zâmbea la „scrisa” aceasta cu toată fața și mie-mi plăcea zâmbetul ei... Iar de acești „trisute de ani” radeam și glumeam de multe ori, stând de vorbă pe prisma căsuței...

Oricum, lelea Irină dacă era departe de trisute de ani, apoi de una se apropiase îndestul...

Dumneaei a avut bărbat, da' mai bine nu l-ăr fi avut! Că Danu' — Dumnezo-lierte — era în stare să bea și Părăul Morii nu

numa' vinarsul jidovăncii lui Zalmăn. Danu era porcar la curte — așa-l pomenise lumea și-așa a și murit. Se mirau oamenii numai, cum de n'a murit cu glaja la gură, așa cum a trăit toată vieța...

Multe-o îndurat lelea Irină dela Danu, bărbatu-său... Mai bătăi, mai sudalme, mai alungări din casă și câte și mai câte! Avea nărav Danu' de-și plătea vinarsul cu fărină și ca s'o ducă până la jidovăncă fără să știe lumea, o ducea în mânecele sumanului care veșnic erau legate pe la gură... Două mânici pline cu fărină, două glăji de vinars... Coita de jădovăncă se obișnuise în așa fel cu omul că nu-i mai măsura fărina și Danu o golea în lădoi și-și lua porțaiia...

— Da am păcălit-o și io pe jădovăncă odată — zâmbea lelea Irină povestindu-mi. Mă duc odată și infund bine mânecele cu cenușă. Când se scoală omu' meu seara ca să meargă la curte, ia sumanul, îl cipăie și du-te! Jidovanca nu cată'n suman și omu' meu golește cenușa pe fărina din lădoi. Dimineața numa' că n'o luat-o strocșala pe jădovăncă. Altădată i-am pus lut în mânci, da' era prea greu și-o simțit hăramu șă din uliță de lângă Pușcălău' m'o chemat cu ciurul să-mi aduc lutul acasă... Ie zoaial... D'apoi să vezi d-ta, cu casele ce-am pățit... Tri case am avut și-asta-i a patra. Una s'o hăit pe noi în Rătundu. Ne-am mutat de-acolo

Am văzut răniții...

Departe, departe, în zarea tulbure a priveliștei orizontului, murea împrejurimea Târnavelor sub îmbrățișarea molatecă a ceții alburii. Din norii primăverii picura toamnă din când în când, cernerea ploii.

În gară pufăia alb locomotiva trenului sanitar, înconjurat de-o mulțime care aștepta înfrigurată.

— Au venit răniții! Au venit răniții!..

Dela gară vestea răsbătu plină în oraș. Oamenii s'au oprit o clipă locului, s'au întors și-au luat drumul gării, ridicându-și gulerul paltoanelor, ca să ferească obrazul de ploaie. Două șiruri de fete — eleve — tropăiau repede, aproape alergând, în aceeași direcție. Mulțimea s'a adunat grupuri, s'a despărțit și-a pornit grăbită, să salute dăruitorii sângelui pe altarele Patriei. Și gara s'a umplut.

În picurarea leneșă a ploii, răniții așteptau răbdători camioanele, mașinile și trăsurile care-i transportau la spital. Unii răniți mai grav, erau culcați pe târgi, alții așteptau tăcuți în picioare. Medici, ofițeri, mulțime; mașini, trăsuri, camioane formau un du-te-vino neîntrerupt. Răniții priveau posomorâți această frământare provocată de venirea lor. Aveau fețele supte, slăbite, pământii... În ochii tuturor se puteau citi grăzăviile răboiului, durerile și pierderea de sânge...

— Unde-ai fost rănit dumneata? îl întreb pe unul cu o mână bandajată și cu o pâine sub brațul celălalt:

— La Oceacov...

— Demult?

— Nu. De trei săptămâni. Dar m'am vindecat aproape!

Se cunoștea după vorbă că-i din „vechiul regat” și că nu-i ardelean și totuși soarta-l adusese pe aici...

Pe lângă târgile cu răniți suspinau câteva femei miloase. Copii curioși întindeau gâtul să vadă; bărbații își mușcau din când în când buzele. O domnișoară împărțea răniților prăjituri, mergând dela unul la altul cu o tavă mare, alinând dintr'un picior. Răniții mulțumeau din ochi și schițau un zâmbet tulbure pe obrazul supt și pe buzele arse de fierbințeală...

O doamnă mai curioasă pusese unele întrebări unui rănit de pe targă care o privea blând, primindu-i darul.

— Vizitați-i la spital, doamnă! — zise un sanitar. — Aici faceți expoziție!..

Mulțimea, stămpărându-și curiozitatea, s'a mai împrăștiat. A plecat mai domolită, mai tristă și mai înduioșată. Fetele, eleve dela normală, s'au adunat în șir și-au plecat gălăgioase ca toată tinerimea... Lângă răniți au rămas soldații, călătorii și curioșii care mai

aici pe grădinașta asta. Am făcut altă casă, da și-aia s'o hăit. Apoi mi-o murit și bărbatu'. Mi-am făcut căsuța asta cu lemne din sat, da' mi-o aprins'o Ileana lui Bobei, mumă-sa lui Bobica. Era tânără atunci și făcea în cuptor aici. Mergeau cătanele cu ghezău' la bătaie și ea, — dragă Doamne — a vrut să-i vadă.. Cât o stat ea, cât n'o stat, casa s'o aprins... Numa cu greu o stâns-o oamenii... Da Ileana s'o apucat cu gura de mine când i-am zis, da zo și io am ținut zăle, de și astăzi se cunoaște. Doară Dumnezeu nu bate cu botul! Că n'o umplut fieru-s'o, Bobica, temnițele de-o murit?... Mdal...

(Va urma)

Dumitru Mircea

VII norm.

aveau unele întrebări de pus... Răniții sorbeau din ceaiul cald împărțit dela cantină, liniștiți, triști și par'că mai pământii la față.

* * *

I-am văzut și m'am simțit nevrednic. Le-am strâns mâinile slabe pe care se mai cunoșteau bătăturile armelor și-a muncilor deacasă, părăsite cine știe când. I-am privit în ochi și-am descoperit în ei o nesfârșită durere mută, nesfârșită suferință resemnată, dar și divinul eroism... Imi venea să mă duc la fiecare în parte, să-l sărut, să-i plâng în palmă și să-i mulțumesc, rostindu-i:

— Tu, țaran român, tu care-ai lăsat ogorul și pruncii în grija femeilor, tu care te-ai despărțit de plug, tu care ți-ai vărsat sângele pentru Patrie, tu țaran român, tu... tu singur ești vrednic de a conduce destinul Patriei spre bine, spre fericire și spre Dumnezeu!... Și ție numai ție trebuie să-ți mulțumim, căci dacă tu n'ai fi fost așa cum ești astăzi și cum totdeauna ai fost, noi nu ne-am mai putea socoti astăzi urmașii Romei, n'am mai avea astăzi o țară liberă, n'am mai avea astăzi o credință dreaptă, n'am mai avea straiul nostru și n'am mai avea un grai al nostru, ca să ne îmbrăcăm cu el gândurile!.. De aceea, țaran român ești mare și de aceea ne plecăm genunchii înaintea ta, întrezărind pentru tine un mai fericit viitor în viitorul fericit al Patriei, pentru care ți-ai dăruit atât de vitejește sângele!..

DUMITRU MIRCEA

Cântec din Ardeal

Frunză verde trei grante,
Pretorele scri-s'a carte
La primarii de pe sate,
Că feciori câți au în sat
Să-i ducă la asentat,
Asântarea a sosit, cătania s'a pornit
Măsura-i de mult gătată
Masa de cărți încărcată,
Steagul sta de mult plecat
Și-i așteaptă la jurat.
Colonel din cărți citește
Și pe toi îi împărțește,
Care-i gras și os mai bun
Colonelul ia la tun,
Care-a avut mândruliță
Îl pune la pușculiță

Mult mă mir maică de tine
De ce mai făcut pe mine,
Că n'ai făcut nici un bine
Numai de a umbla pe lume.
Când vine Dumineca
Dragă mamă îi vedea,
Alți feciori de seama mea
Și ți-o arde inima,
Și-o arde cu vâlvătae
Când îl știi dus în bătae.
Foaie verde ruptă 'n trei
În bătae de-oi muri
N'are cine mă jeli,
Că n'am mamă, că n'am tată
Pare c'am ieșit din piatră.
Și n'am frați și n'am sorori
Gândești c'am pcat din nori.
Tunu mi-i frate de cruce
Pușculița soră dulce,
Că și eu suspin mereu
C'am plecat din satul meu.

Astă vară 'n lunci și 'n crâng
Auzeam cucu cântând,
Dar acum în cătanie
Doamne, cine-mi cântă mie?
Imi răsună trâmbița
De-mi zdrobește inima.
Când aud, de-al ei urât

Să pot, m'aș băga 'n pământ.
Dar nici el nu mă primește
Până războiul mai este

Plânge-mă maică cu dor
Că ți-am fost de ajutor.
Ți-am scos plugul din ogor
De-am arat un rotogol.
Semănai tot busuioc
Și-a ieșit jale și foc.
Și un fir de măierană
Și-am plecat mamă cătană.
În loc de pieptar tivit
Mi-o dat căpeneag bumbit
Și 'n loc de straiță cu pită
Pușca mândră oțelită,
Iar pentru brăul cu bumbi
Pătrânașul plin de plumbi.

Frunză verde de alun,
Fetelor vreau să le spun,
Tot ce ele au să facă
Până țările se 'mpacă.
Nu purtați fete mărgele
Că lumea-i plină de jele
Nu purtați fete cercei
Că feciorii îi vai de ei.
Căci au plecat în război
Tot în șir de câte doi.
Și nu mai purtați inele
Ci cântați-le de jele,
Și nu mai umblați schimbate
Pân' feciorii se vor bate.
Plângeți toate, lăcrimați,
Și pe Dumnezeu rugați,
Să vină feciorii acasă
C'atunci vouă ce vă pasă.
Scrie-ți-le câte o carte
Și le trimiteți sănătate.
Că feciorii-s tinerei
Și-i păcat mare de ei.

Frunză verde de trifoi,
Vai și amar feciori de noi,
Că mergem flori înflorite
Și ne 'ntoarcem veștejite.
Cobor Doamne pe pământ
De vezi câte rele sunt
Și coboară Doamne-odată
Din bolta cea înstelată,
Și vezi lumea ce-a făcut
În câte rele-a căzut.
Pământul, e păcătos,
Cât ai fost tu de setos,
Că doi ani a tot ploat
Și tu nu te-ai săturat,
Până ce acum plecară
Toți voinicii de prin țară.
Și-astăzi toată lumea plânge
Că tu te adăpi cu sânge

Doamne adă pacea 'n țară
Să vină vo nicii iară,
Și să ne-aștepte la gară.
Să se 'mbrace fetele,
Să se 'ncingă horele,
Cu toți voinicii 'mpreună
Adu Doamne voie bună.

REVITEA LASCU, premil tar
Livadia de câmp — jud. Hunedoara

Cântec

Pe-acest deal, pe-acest coinic
Merge-o fată și-un voinic.
Voinicul merge călare,
Fata merge pe picioare,
Calegându-și câte-o floare.
Voinicul din grai grăia:
— Hai mândră, nu rămânea.
— Bucuros, bade-aș veni,
Dară drumu-i cam brașos
Și nu pot merge pe jos.

Războiul cu Rusia

La miazăzi-sfințit de Krivoirog se dau lupte grele. În câteva puncte, Rușii au reușit să spargă linia de apărare germană, însă nu după mult timp, în urma unor contra-atacuri puternice, frontul a fost din nou refăcut. În partea de sfințit a Krivoirogului, unde armatele sovietice au atacat cu formațiuni puternice de artilerie, Germanii au zădărnicit toate atacurile rusești.

În regiunea Zvenigorodka și Sepevtovka-lampol luptele sunt foarte înverșunate. În această parte a frontului, numai în trei zile Rușii au pierdut 357 tancuri.

Atacurile sovietice date între Berezhina și Nipru au fost zădărnicate.

La Narva, Germanii au zdrobit mai multe formațiuni din armata sovietică de uscat, cari încercaseră să străpungă frontul german.

În Crimeea de miazănoapte s'au dat lupte fără însemnătate.

Războiul din Italia

În săptămâna trecută, pe frontul italian nu s'au făcut schimbări importante.

În regiunea Nettuno, unde aliații au adus trupe noi, s'au dat lupte schimbătoare.

Situația trupelor anglo-americane de la acest cap de pod continuă să fie îngrijorătoare.

Cele mai de seamă bătălii s'au dat pe coasta Adriaticei, la miazăzi de Pescara. Toate atacurile au fost respinse.

Finlanda încă nu a depus armele

Cu toate că aliații și-au dat toată silința ca să împace Finlanda cu Rusia,

încă nici până azi nu s'a putut ajunge la o înțelegere între cele două popoare. Condițiile de pace puse de ruși au fost respinse de finlandezi.

Gazetele finlandeze critică pacea pe care o vreau Rușii, fiindcă este numai o apucătură rusească, pentru a ajunge în acest fel mai ușor la Scandinavia, pe care deasemenea vreau să o atace. Soarta Finlandei este pecetluită în cazul când va câștiga Rusia războiul. Ea va fi înghițată de Uniunea Sovietică.

Finlandezii continuă să se bată și de aci înainte pentru independența țării lor.

Neînțelegerile polono-sovietice

Tratatul de pace dintre guvernul polonez și cel sovietic, până acum n'au ajuns la nici un rezultat.

Telegramele venite din Berlin anunță, că Stalin a respins propunerile poloneze. Rusia nu vrea să știe de nici o propunere. Ea caută să își facă singură mendele așa cum îi place ei.

Rușii au cerut Statelor Unite și Angliei ca să aproabe planurile sovietice în chestiunea poloneză.

Se află tot din Berlin că, în urma celor întâmplate, d. Churchill va avea o nouă întrevedere cu președintele comitetului refugiaților polonezi din Londra.

Bombardarea Romei

Avioane anglo-americane au dat din nou un atac puternic de teroare asupra orașului Roma. S'au aruncat bombe explosive și incendiare. Au fost nimicite o multime de case de locuit. Biserica San Gerdamo a fost complet distrusă, iar un mare institut de educație pentru copii părăsiți s'a prăbușit sub loviturile bombelor.

Până acum nu s'a putut afla numărul copiilor cari și-au găsit moartea sub dărâmaturi. Între populația civilă au fost deasemenea foarte mulți morți.

Apelul priinului ministru sârb

Generalul Nedici, președintele consiliului de miniștri sârb, primind pe reprezentanții refugiaților sârbi, a adresat un apel tuturor sârbilor, cerându-le în cuvinte călduroase să se unească, să strângă rândurile și să dea o luptă fără cruțare contra celui mai mare dușman al poporului sârb, care este bolșevismul.

D. Nedici a spus: „Oare voi nu vă dați seama de politica crudă dusă de Anglia față de poporul sârb? Nu vedeți oare că nerușinatul Albion aruncă pe sârbi în ghiarele bolșevismului, în loc să arunce în luptă un milion de englezi? Un milion de sârbi au căzut și Anglia dorește să mai piară un alt milion de sârbi, de aceea Sârbii trebuie să fie uniți în lupta sfântă împotriva lui Tito și a tuturor acelor cari îl susțin”.

În Serbia sunt două partide, una în frunte cu Nedici, care este de partea Germaniei, iar a doua în frunte cu Tito, care se luptă cu germanii.

Relațiile dintre Turcia și Bulgaria

Zilele trecute, dl Cristoff, ministrul de interne al Bulgariei, cu prilejul unei întruniri publice, a ținut un discurs în care a vorbit despre prietenia turco-bulgară. D-șă între altele a spus: „Guvernul bulgar este îndreptățit să spună că relațiile noastre cu Turcia sunt foarte bune și prietenești. Interesele turcești se nimeresc cu interesele Bulgariei, căci atât Turcia cât și Bulgaria vreau ca în Balcani să fie păstrată pacea. Declarăm spre știința tuturor că noi nu cerem nimic dela Turcia și Turcia la rândul ăi, nu cere nimic dela noi”.

De ce nu intră Turcia în război

Anglia a căutat pe toate căile ca să atragă și pe Turcia în război. După conferințele ținute la Moscova, Cairo și Teheran, Englezii și-au arătat părerea, că în primăvara aceasta Turcii vor ridica armele alături de ei, contra germanilor.

Astăzi Anglo-Americanii, văzându-se înșelați în păreri, au oprit orice fabricări de muniții și armament pentru armata turcă.

Gazetele engleze scriu că Englezii nu vor mai fabrica nici o pușcă pentru turci până când aceștia nu vor declara deschis că vreau să intre în război. Mai mult, critică pe acei cari au luat măsuri de înarmarea Turciei, spunând că armamentul dus în Turcia mai bine s'ar fi dat lui Tito, care se luptă cu adevărat contra Germaniei.

Ca răspuns indemnurilor de război ale Angliei, ziarele turcești scriu că Turcia nu are nici un motiv de a declara cuiva război. Ea nu cere dela nimeni nimic, așa că nu are pentruce să ridice armele contra cuiva. Turcii nu vreau să se bată pentru interesele altora.

Anglia a fabricat numai 5% din materialul de război fagăduit. Turcia chiar dacă ar vrea să intre în război nu poate, pentrucă nu are decât armament vechiu. Știri venite din Istambul anunță, că d. Saracioglu, primul ministru turc, va face în curând declarații despre politica externă a Turciei.

Prietenia germano-croată

D. Mandici, prim-ministrul Croației; însoțit de d. Perici, ministrul de externe croat, au făcut o călătorie la cartierul general al Fuhrerului, unde au avut întrevederi cu conducătorul Germaniei.

Reîntorși acasă, într'o ședință a guvernului, cei doi b-ribați de stat ai Croației au făcut o dare de seamă asupra călătoriei, arătând că problemele poporului croat se bucură de cea mai mare înțelegere în Germania și că în chestiunile discutate părerile celor două țări prietene au fost la fel.

Se va face un stat evreesc în Palestina?

În vremea din urmă, se vorbește tot mai mult despre un stat al evreilor, pe care aliații voesc să îl facă în Palestina. În felul acesta jidanii își vor avea și ei satul lor, unde urmează să fie duși toți din lumea întreagă.

Generalul englez Smuts într'o vorbire a declarat că statul evreilor trebuie

Sue mă, bade, călare
La spatele dumoitale.

— Eu bucuos te-aș sui,
Dar mi-e murgul dintr'o Joi,
Nu ne duce pe-amândoi
Și mi murgul de trei zile,
Nu ne duce, iar' pe mine.

— Dare-ar, dare ar Dumnezeu
Murgul să se poticnească
Oblu 'n cap să te isbească:
Mâna stângă să ți o frângă,
Iar cea dreaptă ruptă 'n două
Și picioarele — amândouă.

— Mândră, nu mă blestema,
Că și eu te-oi blestema:

Intr'o Joi dimineața,
Mergând la fântână
Cu canele 'n mână,
Să-ți cadă mărgelele.

Adușând mărgelele,
Potrezeascăți deștele
Să-ți cadă mecele,

Să le găsec, mândră, eu
Să mi trecă de dorul tău.

Cules de PETRU P. BACIU
St. Nicolae — Târnava-Mică

format cât mai curând, pentru a rezolva în acest chip problema evreilor.

Arabii, cari stăpânesc azi Palestina, n'ar vrea să piardă prada din mâini. Ei au protestat contra măsurilor anglo-americe, spunând că Palestina este a lor și că nu o vor da nimănui.

Știri scurte politice

Se află din Istambul, că Anglia trimite în Egipt guvernul polonez, care s'a refugiat în Londra, la începutul războiului.

În atacul dat săptămâna trecută contra Berlinului, Americanii au pierdut 84 avioane,

D. Beneș a avut o întrevedere cu Stalin.

Pe frontul finlandez s'au dat numai lupte locale.

Suedia a trimis un vapor cu alimente pentru populația Greciei. Zilele trecute, vaporul a sosit cu bine la Pireu.

O telegramă din Geneva anunță, că premierul britanic Churchill este din nou bolnav.

Consiliul de miniștri francez a ținut o ședință în care s'au luat măsuri aspre împotriva bandelor teroriste din Franța.

Regele Petru al Jugoslaviei a făcut o călătorie la Londra, unde a avut întrevederi cu conducătorii Angliei.

Schimb de deținuți între noi și unguri

Allam din „Gazeta dela Turda“, că zilele trecute s'a făcut între noi și unguri un schimb de deținuți. Ungurii ne-au predat la Feleac pe locotenentul Ionel Arofronici răpit de grănicerii unguri în August 1944, pe studenții Aurel Ardevan, Viorel Pop, Victor Schiopu și Virgil Pandrea arestați de unguri sub diferite motive în Ardealul de Nord și ținuți ani de zile la închisoare, unde au îndurat torturi neînchipuite. Ne-au mai predat apoi și 22 soldați.

Noi le-am predat în schimb 5 ofițeri unguri, 19 soldați prinși pe teren românesc și un civil.

În vremece ai noștri erau veseli și fericiți că au scăpat din temnița ungurească, ungurii cari au plecat în Ungaria erau triști și abătuți.

Biblioteca cea mare din Blaj

Este la Blaj o mare bibliotecă adunată de toți călugării, episcopii, mitropoliții, canonicii și profesorii Blajului. Această bibliotecă se numește Biblioteca Centrală și se află așezată într'un palat anume din piața Blajului.

Această bibliotecă a fost întemeiată de călugărul Moschenas, mărită apoi de ceilalți călugări și cărturari ai Blajului, în frunte cu neîntrecuții canonici Timotei Cipariu și Ion Micu Moldovan. Zidirea însăș s'a început după moartea canonicului Augustin Bunea, care și-a lăsat averea pentru zidirea unui local potrivit pentru bibliotecă.

Statul român n'a voit să înțeleagă până acuma marea importanță a acestei biblioteci. Abia zilele trecute dl ministru Ion Petrovici a luat în bugetul Statului un post de director, de subdirector, de dactilografă și a unui om de serviciu.

Astfel Biblioteca Centrală dela Blaj va începe a funcționa numai de aci înainte. Abia de acuma se va putea convinge lumea, ce comori se află în această bibliotecă.

Slujbele din catedrală în Postul Mare. În cursul Postului Mare în catedrala din Blaj nu se slujește sf. liturghie decât Sâmbăta și Dumineca. În celelalte zile fiind ajuns se citesc numai ceasurile. Miercurea și Vinerea se slujește așa-numita *liturghie a înainte sfințitelor*, și anume seara pe la orele 18. Această liturghie este foarte frumoasă și are un farmec deosebit când se slujește seara. Zeci de credincioși se și împărtășesc la această sf. liturghie, ajunând până seara târziu.

D. Mareșal Antonescu botează al 10-lea copil al unei femei. În comuna Odaia-Teleorman domnul Mareșal Antonescu a botezat prin prefectul județului al 10-lea copil al femeii Nicolina Ciotec. Cu acest prilej Mareșalul i-a dăruit noului născut suma de 19.000 Lei.

Mari serbări la Iași. În zilele de 1 și 2 Martie s'a deschis la Iași, în capitala Moldovei, Opera Română, noua sală de sărbătoare a Conservatorului de Muzică și Artă Dramatică și s'au împărțit 100.000 Lei premii studenților Academiei de Arte Frumoase. La aceste serbări a luat parte însuși Ministrul Naționale și al Cultelor dl profesor I. Petrovici.

Descoperirea de izvoare de petrol din Turcia. În urma groaznicelor cutrămure de pământ din Turcia s'a descoperit într'o fântână o vână groasă de petrol. Invățații au plecat numai decât ca să cerceteze zăcămintele acestea, cari sunt un izvor de îmbogățire a țării.

Inzestrarea cu păduri a mitropoliilor, episcopilor și mănăstirilor. Monitorul Oficial publică cum s'au împărțit 21.500 hectare de păduri între mitropoliile, episcopii și mănăstirile ortodoxe din țară. Mitropolia, episcopii și mănăstirile române unite nu au primit nimica

L-a omorât butoiul de țuică. Comerciantul Gheorghe Dumitrache din Buzău s'a dus în comuna Mânzălești-Mănești ca să cumpere un butoi de țuică. Venind către casă, cum, cum nu, destul că butoiul s'a desprins din căruță și odată cu el a trântit la pământ și pe comerciant, zdrobindu-i capul și astfel omorându-l.

Au murit din cauza înghețului. Bătrânul Vasile Perju de 54 ani din comuna Crucea de lângă Piatra Neamț a fost găsit înghețat. Asemenea a fost găsită înghețată fetița de 12 ani a lui Vasile Gh. Avasilchioaiei, care a plecat din comuna Vasile Conta la Piatra Neamț.

În atențiunea celor ce cumpără vițe de vie. Ministerul Agriculturii face cunoscut tuturor viticultorilor, care au nevoie de vițe altoite, pentru înlocuiri de lipsuri, refaceri sau plantațiuni din nou, că conform D. Lege din 1941, pepinieriiști viticoli nu pot pune în vânzare decât vițe de cal. I, adică cu sudură

completă, lăstar de cel puțin 20 cm. cu 5-6 fire la rădăcină, grosimea de cel puțin 8 mm, perfect sănătoasă și cu soiul garantat. Pepinieriiști sau vânzătorii de vițe, care nu vor respecta aceste cerinți vor fi pedepsiți conform D. L. mai sus arătat.

A devenit milionar ca prizonier Tânărul francez André Hagnet a scris o piesă de teatru, care s'a jucat mai întâi la Paris înainte cu un an și jumătate, pe când tânărul era deja prizonier. Piesa a avut un succes extraordinar. În prinsoare el a scris și a doua piesă, care a avut un succes și mai mare. Jucându-se pe scenele teatrelor din Paris, prizonierul a primit și o seamă de bani, așa că rând pe rând s'a ales cu peste un milion de franci francezi.

O servitoare a jefuit opt case. Femeșor Elena din comuna Zlatna jud. Alba s'a băgat servitoare într'o seară la dl profesor Sichițiu din Ploești. Indatăce i-a arătat dna casei încredere, s'a și apucat de furat numeroase lucruri de preț. Dna a chemat poliția care a constatat că această servitoare a jefuit în forma aceasta nu mai puțin de 8 stăpâni. A fost predată Parchetului Curții Martiale.

Condamnați la moarte pentru furt în timpul camuflajului. Curtea Martială din Chișinău a judecat zilele trecute procesul vestijilor hoți Ene Andrei, Eftimie Cătăraș și Nelu Ștefănescu, cari au săvârșit mai multe furturi în timpul camuflajului, la diferite persoane din Chișinău. Cei trei hoți au fost condamnați la moarte, iar mama lui Eftimie Cătăraș, pentru că era și ea amestecată în afacere, a fost condamnată la 3 ani închisoare. Evreii cărora hoții le-au vândut lucrurile, au fost condamnați la câte 5 ani închisoare. După faptă, răsplăta!

Criminal fără păreche. Din America vine vestea că în zilele acestea a fost condamnat la moarte și executat pe scaunul electric Lepka Buchaler pentru că a omorât 80 persoane. El era șeful unei bande care se ocupa cu atacul la drumul mare și cu jefuirea bogățiilor americani. Ce face omul fără Dumnezeu!

Crimă politică la Belgrad. Din capitala Sârbiei primim știrea că colonelul Milaș Masalowci, aghiotantul primului ministru, a fost împușcat Miercuri la ora 8 dimineața, pe când se ducea la slujbă. Încă nu se știe cine sunt făptuitorii. Am ajuns vremuri când nu mai ești sigur de viața ta.

Un milion care se plimbă. Doamna inginer Zizi Iliescu din București, a ieșit la plimbare cu bicicleta și a luat cu ea și un pachet, în care se afla un milion de lei și l-a așezat înapoia bicicletei unde se pune pachetele. Pe drum însă a pierdut pachetul pe care l-au aflat doi muncitori cu ziua: Stanca Vasile și Dumitru Voiculescu. Pe când se făceau pachetul au fost văzuți de alți doi lucrători cărora le-au dat o sumă de bani să tacă — și, bucuroși de noroc, s'au întors acasă unde au început să trăiască boierește. Au fost însă descoperiți, dar nu mai aveau la ei decât 370 mii din milionul cu noroc. Bani nemunciți nu au stare.

Pe bucurăm din inimă de laudele se aduc în cele mai multe ziare dlui profesor Dr. Iuliu Hațiegan, rectorul Universității din Cluj-Sibiu, care a știut să lucreze de așa încât această universitate, deși refugiată și lipsită de locul propriu, este una dintre cele mai de seamă din Europa.

501 italieni morți înădușiți într'un tunel. Un tren de marfă din Italia de miazăzi ocupată de englezi și americani a plecat dintr-o gară Vinerea trecută spre Italia de miazănoapte. Mii de persoane s'au agățat de acest tren care a intrat într'un tunel și s'a oprit acolo, iară 501 inși au murit înădușiți.

Tot Banatu-l fruncea! În județul Timiș-Torontal în anul 1941 s'au născut 6351 și au murit 6773, în anul 1942 au fost 5302 nașteri și 7563 morți, iară în 1943 s'au născut 4129 și au murit 6487. Așadară nașterile s'au împușinat an de an, iară morții s'au înmulțit, așa că în fiește care an populația județului a scăzut cu câteva sute. Da, pentru că femeile din Banat ori nu au nici un copil, ori apoi cel mult câte unul.

Sfântul Părinte a împlinit 68 ani. Vineri în 3 Martie Sfântul Părinte Papa Pius XII a împlinit 68 ani de viață și 5 ani de când a fost ales Papă. Serbările se vor ținea Duminecă în 12 Martie.

Fiul unui ministru german căzut la datorie. Singurul fiu al fostului ministru al Inarmării Todt a căzut pe front ca elev plutonier, în vârstă de abia 19 ani, ca aviator. Interesant e că și tatăl său a murit în Februarie 1942 tot într'o nenorocire de avion.

A murit fostul ministru Vlădescu, Mihail C. Vlădescu, fost ministru al Instrucțiunii Publice și al Cultelor și fost ministru de domenii, a murit zilele trecute pe neașteptate, în vârstă de 79 ani.

Ajutor la gazetă am primit dela următorii abonați: Gh. Mihălțan, Alba Iulia 500 lei, Prof. Ing. Octavian Moisin, Câmpina lei 750, Florea Aurelia n. Suci, Bucerdea V. noasă lei 235, Pavel Vintilă, Slimnic 100 lei, Dr. R. Boilă Prof. Universitar, Sibiu 400 lei, Păr. Deac Iuliu, Hădăreni lei 150, Deac Gheorghe, Hădăreni lei 100, Bucur Ilie Hădăreni lei 100, Slt. Ioan Banceu, Veltz lei 500, Fabiola Dumbrăvean, Beiuș lei 250, Păr. Ioan Jicman, Gherăești 1000 lei și Ștefan Ioan, Aldea lei 50. Le mulțumim din toată inima. Bunul Dumnezeu să-le răsplătească înmiiit.

Medici pentru săteni. Dl profesor Dr. Tomescu, ministrul sănătății, a luat toate măsurile, ca începând cu anul 1946 să iasă în fiecare an câte 1000 de medici tineri de pe băncile universităților noastre și să fie trimiși ca medici pe sate, spre a vedea de sănătatea sătenilor noștri.

Și-a aruncat copilul la câni. Stanca Enache din Râmnicul Sărat a dat naștere unui copil nelegiuit. Ca să scape de rușine, și-a omorât mai întâi copilul și apoi l-a aruncat la câni, cari l-au mâncat, lăsându-i numai căpățina. Criminala mamă se află acuma acolo unde-i este locul.

Chișinăul românesc. Primarul orașului Chișinău a dat poruncă, să se stabilească exact populația Chișinăului. La sfârșitul anului 1943 se aflau în Chișinăul Basarabiei: 80.979 români, 751 ruși, 778 ucrainieni, 64 bulgari, 205 germani, 8 unguri, 93 greci, 115 alte popoare și 177 evrei. Și totuși bolșevicii vreau să ne ia Basarabia și Chișinăul.

Pentru monumentul lui I. Mureșianu a mai contribuit dl I. Lupu din București str. Teilor Nr. 24 lei 500. Îi mulțumim, bunul Dumnezeu să-i răsplătească înmiiit. Cu acești bani depunerea noastră la Banca Axente Sever s'a ridicat la suma de lei 74.128, o sumă din cale afară prea mică pen-

tru a putea ridica un monument. Rugăm deci pe bunii noștri cetitori să nu uite, că Iacob Mureșianu a fost un compozitor dintre cei mai de seamă a Neamului Românesc și o podoabă a Blajului.

Hoți în biserica din Mănărade. În noaptea de 28 spre 29 Februarie răufăcători au intrat prin fereastra altarului în biserica din Mănărade de lângă Blaj și au furat 1000 lei din cutia milelor, 8 fețe de masă în stare foarte bună, 3 ștergare și un rozar, toate în valoare de lei 68.000 lei. Hoții n'au fost prinși, dar Dumnezeu îi va bate așa cum li-se cuvine, nu peste mult.

Tineret care știe ce cere. În Germania, în provinciile Baden și Alsacia, au fost trimiși mai mulți tineri studenți, ca să ajute țăranilor la lucrul câmpului. Ei bine 70 la sută dintre acești tineri, după ce li-s'a împlinit sorocul de a mai sta în acele lagăre, au cerut să rămână la țară, că ei vreau să se facă agricultori, adică muncitor de pământ. Da, fiindcă într'adevăr nu există nici o ocupație mai plăcută și mai potrivită firii omenești decât munca câmpului, mai ales acolo, unde se muncește câmpul după rezultatele cele mai nouă ale științei, ca în Germania.

Cărțile Badei Cârțan arse. Dl profesor I. Bozdog publică în Nr. 18—1944 al ziarului „Gazeta Transilvaniei” un articol, din care se vede, cum a dat Ministerul de Interne Unguresc poruncă în 1907 prefectului unguresc de pe atunci din Brașov ca toate cărțile românești confiscate dela Badea Gheorghe Cârțan să fie arse. Cultura românească însă a rămas.

A căzut pe front un ministru german. Teo Habicht subsecretar de stat la afacerile străine ale Reichului German a căzut pe frontul rusesc, după ce a fost înaintat nu demult la rangul de căpitan.

Executarea a doi tâlhari la București. Tâlharii Marin Ionescu zis Gloabă de 28 ani din Tulpaș-Dolj și Nicolae Doloman zis Moartea zis Boul de 32 ani din Preajbă-Vlașca au fost executați zilele trecute în curtea temniței Jilava din București, fiindcă au furat mai de multe ori pe timpul camuflajului.

Provocați prin avocat. Încă în săptămâna trecută am trimis tuturor restanțierilor cu datorii pe mai mulți ani câte o provocare prin avocat. Ei sunt provocați ca, în timp de 15 zile, să-și plătească restanța, altfel vor fi improcuați. Suntem nevoiți să ne încasăm pe calea aceasta datoriiile, căci altfel iar ajungem să nu mai putem scoate gazeta, ca anul trecut.

În atențiunea plugarilor. Plugarii care vor să poarte socotelile gospodăriilor lor după regulile anume statornicite pentru gospodăriile mici, trebuie să ceară îndrumarea cărțușilor trebuitoare la Institutul de Cercetări Agronomice al României, B-dul Mărăști No. 61.

De vânzare. Ministerul Agriculturii și Domeniilor aduce la cunoștința celor interesați că în depozitul Serviciul Textilelor din șos. Viilor No. 51 București, se găsesc următoarele obiecte spre vânzare: 1. Chingi de șea la prețul de lei 350—400 buc. de cânepă. 2. Hățuri împletite prețul de lei 950—1400 buc. de cânepă. 3. Căpestre prețul de lei 300—450 buc. de cânepă. 4. Saci de cânepă prețul de lei 700 buc. de cânepă. 5. Mașini

de zdrobit paie de cânepă și în lei 17.100 bucata. 6. Mașini de filat gogoșile de mătase lei 10.500 bucata. Prețul obiectelor de mai sus se înțelege la depozit, cheltuelile ocazionale cu împachetatul și transportul pe C. F. R. privind pe cumpărător.

La lovit trenul. O nenorocire groaznică s'a întâmplat în gara Blaj. Locuitorul Ioan Netea în vârstă de 53 ani din comuna Prejmer de lângă Brașov, care însoțea un vagon cu vite, trecând peste linii a fost lovit de locomotiva unui tren. Din cauza loviturilor primite, după chinuri grele, a încetat din spitalul din viață la Blaj.

Răufăcătorii jefuesc o văduvă de război. Cornel Constantin și Dobrescu Mihai, amândoi din comuna Lăpușnicul Mare, județul Caraș, au intrat în casa văduvei de război Eva Laiu din comuna Ramna, de unde au furat lucruri în valoare de peste 60 mii lei. Hoții au fost prinși de postul de jandarmi din Berzovia. Au fost dați în judecată pentru a primi răsplata faptei lor.

8 cutremure în 6 oare. O telegramă din țara Peru, (America) ne aduce știrea că în Lunia trecută, în decurs de 6 ore s'au simțit 8 cutremure. Populația a rămas foarte îngrijorată de acest lucru.

Un avion anglo-american a bombardat împrejurimile Vaticanului. Un avion anglo-american, sburând la o înălțime de 600 m., a aruncat șase bombe în apropierea Vaticanului. Patru din ele au căzut pe teritoriul Colegiului de Propaganda Fide (școala în care au învățat cei mai mari învățați și vlădici ai noștri), iar două lângă zidul Aurelian. A fost omorât un muncitor și rănit greu un călugăr.

Nou teren pentru reglementarea cetățenilor unor categorii de locuitori. Pentru reglementarea cetățeniei locuitorilor din Basarabia și Bucovina de Nord, termenul se prelungește cu 6 luni începând dela 4 Martie a. c. Decretul a apărut în Monitorul oficial din 26 Februarie 1944.

Impozitul excepțional pentru apărarea Țării. Prin decretul-lege apărut în Monitorul Oficial din 26 Februarie 1944 aplicarea dispozițiilor legii impozitului excepțional pentru apărarea țării, din 1 Aprilie 1941, cu modificările ei ulterioare, se prelungește pe încă un an, adică până la 31 Martie 1945.

† **Teodor Mătieș,** țăran fruntaș din Valea-Largă—Turda a încetat din viață după grele suferințe, suportate cu resemnare creștinească, împărtășit fiind cu Sfintele Taine, Sâmbătă 4 Martie, ora 10 a. m., în Clinicile Universității Cluj-Sibiu, în al 61 an al vieții. În mormântarea s'a făcut Marți, 7 Martie 1944. Îl deplâng numeroși fii și fice, între cari și Păr. profesor Ioan Mătieș dela Liceul de băieți din Blaj și dl Mihai Mătieș directorul Camerei Agricole din Turda. În veci pomenirea lui!

† **Văd. Neti Moldovan n. Bardoși,** după o lungă și dureroasă suferință purtată cu resemnare și împărtășită de mai multe ori cu Sf. Taine ale muribunzilor, și-a dat blândul său suflet în mâinile Creatorului în ziua de 4 Martie 1944 la orele 9 1/4 în etate de 85 ani și 24 ani ai văduviei. În mormântarea i-s'a făcut în ziua de Luni 6 Martie 1944 la orele 15. O deplâng: Alexandru, Vasile, Emilia și Zevedei ca fii și fiică, Lețitia m. Florea, Cornel și Lucia ca nepoți și nepoate, Susana și Ema ca nurori, Virgil, Nicușor și Flavița strănepoți. În veci pomenirea ei!

Vița oloagă

sau

hibrizii producători direcți

După ce a apărut filoxera, care a cauzat mari pagube vițelor europene, s'a introdus din America — între altele — și vița oloagă, care resistă atacului de filoxeră.

Diferitele feluri de viță oloagă nu erau altceva decât niște amestecuri rezultate din mai multe vițe ce trăiau în țara lor de origină, în mod sălbatic.

Din cauză că strugurii acestor feluri de viță au gust neplăcut, iar vinul este de calitate slabă, a apărut o lege care a oprit cu desăvârșire plantarea lor, după data de 27 Martie 1936.

Totodată a mai apărut o lege în Monitorul Oficial No. 282 din 2 Decembrie 1943, care dispune următoarele:

Cu începere de la 1 Aprilie 1943, pentru vița oloagă se plătește un impozit de 9000 lei la hectar.

Toți cei ce au plantat mai mult de 400 de fire, cari ocupă suprafața de cel mult $\frac{1}{8}$ ha., sunt obligați să scoată vița oloagă. Această lucrare se execută în timp de 4 ani.

În primul an își vor scoate vița toți cei ce au o suprafață mai mare de un ha., precum și toți cei ce ridică salarii de la Stat și aceștia din urmă indiferent de suprafața ce au.

Proprietarii cari au avut viță plantată înainte de data de 27 Martie 1936 vor fi răscumpărați, în primul an cu suma de 20.000 lei la ha. sau egală valoare în diferite semințe. Iar cei ce au plantat după data de mai sus sunt obligați singuri să-și scoată vița până cel mai târziu la data de 31 Martie 1943. În această categorie intră și proprietarii cari au vie nedeclarată și neimpusă.

În caz că nu execută lucrarea până la data de mai sus, vor fi pedepsiți cu amendă de trei ori impozitul mai sus amintit, adică 27.000 lei la ha., iar lucrarea se va executa din ordinul autorităților comunale și agricole, pe socoteala proprietarului.

Scoaterea butucilor se face la o adâncime de cel puțin 30 cm., pentru a nu putea lăstări și se lasă pe loc lângă gropile desfundate, până ce se deplasează la fața locului o comisie constituită în acest scop, care printr'un proces verbal constată executarea lucrării.

Proprietarii cari au drept la răscumpărare, după cum am văzut mai sus, pot primi prețul fixat pe baza unui certificat eliberat de Primăria locală și vizat de Percepția Fiscală respectivă, iar plata se va face de Administrația comercială M. A. T. prin delegații săi.

În cazul când scoaterea viței nu s'a executat bine și ea se reface din vechile rădăcini, proprietarul este obligat să execute din nou lucrarea pe socoteala lui, până la distrugerea totală a plantației, iar în caz contrar se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani, amendă de 5000—25.000 lei și confiscarea producției de vin în folosul administrației comerciale M. A. T. (Monopolul alcoolului).

Vinul provenit din struguri de viță o-

loagă, fie simplu, fie amestecat cu vin nobil, nu poate fi pus în consumație ca băutură, ci va fi folosit numai la fabricația spiritului.

Am adus la cunoștința agricultorilor proprietari de viță oloagă aceste măsuri, pentru a cunoaște legea susamintită și a nu avea de suferit de pe urma neascultării și executării dispozițiilor date.

Ing. Agr. Șef: IOAN GHERMAN

Cărți nouă

Micul Catehism cu Elemente de Biblie pentru clasa I primară de Păr. Nicolae Brinzeu (seria II, ed. 4). Lugoj, 1944. Tipografia Națională — C. Danciu 44 pagini de mărimea 21/16 cm. Prețul?

Ediția a patra a Micului Catehism scris de Păr. canonic și prepozit Dr. Nicolae Brinzeu ne a umplut sufletul de bucurie, atât prin forma sa frumoasă și plăcută, cât și prin felul cum înțelegem de-a copiii micul cunoștințele cele mai ușoare despre învățătura lui Cristos. Chipuri multe, câte două pe fiecare pagină, chipuri negre și roșii ne atrag ochii și ne cucerească sufletele în fiecare clipă. Uade mai puțin apoi poeziile drăguțe cu cari te întâlnești pas de pas. Apoi învățătura nu este greoaie, ci ușoară și plăcută, nu e cuprinsă în întrebări și răspunsuri ca până acum, ci expuse simplu și ușor. Mai sunt apoi și 44 de desene pe cari le pot copia copiii din clasa întâie până preotul se ocupă de cei din celelalte clase. Iată prin ce se recomandă de la sine acest catehism, care merită să fie introdus în toate școlile noastre.

Ecouri din veșnice, reflexii pe marginea evangheliilor din toate Duminicile anului „de Ioan Miclea, preot profesor. Blaj, Tipografia „Lumina“, Miron Roșu, 1944. 208 pagini de mărimea 21/15 cm. prețul Lei 300.

Asta-i a 6-a carte a învățatului profesor Ioan Miclea de la Blaj. Și este o carte de mare preț, care n'ar fi iertat să lipsească de pe masa nici unui preot și nici chiar cârturar de al nostru. Cuprinde 55 de meditații brodate pentru Duminicile de peste an, mănecând de la câte un citat din evangheliile. Mai cuprinde apoi o predică și o altă meditație ceva mai lungă.

Cele 55 meditații sunt scurte, abia de câte 3 pagini, dar foarte potrivite pentru a-i da omului de gândit și mai ales de hotărât. Se citește toate cu mare plăcere, dar și cu mare folos, pentru că te fac să-ți dai seama de lucruri pe cari poate până acum ai uici nu le-ai băgat în seamă.

I. P. S. nostru administrator apostolic a făcut un lucru nu se poate mai bun când s'a hotărât, să tipărească aceste meditații pe cheltuiala sa. Păr. profesor Ioan Miclea o merită aceasta, pentru că este unul dintre profesorii de la Blaj cu cari ne putem face cu drept cuvânt.

Fel de fel

Cum se face educația lui Dalai Lama

Dalai Lama se numește capul bisericii budiste din Tibet (partea din China dintre munții Himalaia și Kuenlun). Acești păgâni cred că întemeietorul religiei lor Buddha se întrupează în Dalai Lama.

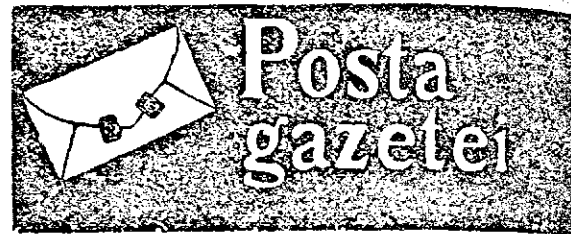
Cel din urmă Dalai Lama a murit în 1933. Noul Dalai Lama este abia de 8 ani. El a fost adus în orașul Lhasa, unde e scaunul lui Dalai Lama, și acum este crescut de cei mai de seamă 10 profesori din Tibet.

Când l-au descoperit călugării din Tibet, l-au adus, dimpreună cu părinții și rudele sale, în orașul de reședință, unde i se dă o creștere dintre cele mai de seamă.

Spun călugării tibetani, că noul Dalai Lama este un orator foarte de seamă și că credincioșii adunați în jurul lui îl ascultă cu multă scumpătate.

O umbră lungă de 270 km.

Vulcanul Pico de Teyde de pe Insulele Canare, înalt de 3700 metri, aruncă de două ori pe zi, și anume la răsăritul și apusul soarelui, o umbră imensă pe mare, care atinge lungimea de exact 270 de kilometri.

16858 I. Chira inv. pens. Am primit banii. Sunteți în regulă cu abonamentele. Am trimis și calendar.

Oficiul parohial Hosman. „Icoana sufletului” nu se găsește.

4511 Iosif D. Dăm. Am primit Lei 500. Sunteți abonat din anul 1935 și mai aveți de plătit 500 Lei pe anul 1944.

6958 Dumitru Sălăgean brutar. Am primit banii. Oficiul parohial Hosman. Am trimis Nrii pe cari nu i-ați primit. Pentru cei 960 Lei reținuți primiți cătante prin P. O. Protopopiat. Am trimis 3 calendare.

5495 Dănușa Istan I. Ionaș. În ziua de 2 Martie, am primit Lei 600.

Oficiul paroh. Hădăreni. Am primit banii trimiși. Oficiul parohial Boz. Am reținut 1370 Lei pentru abonamentul pe 1943 pentru nr.: 6388 Lei 400 plus Lei 970 pentru 10 calendare 2 catehisme și 2 biblii.

Oficiul parohial Cârnecea. Damaschin Jurjica a achitat abonamentul pe anii 1942 și 1943.

8746 Mărginean Albini dir. școlar. Mai aveți de plătit Lei 215 pe anul în curs.

6290 Picolae S. Cantor. Am primit Lei 600 abonamentul pe 1944. Restanțele de la Păr. T. nu le-am primit.

Păr. Oct. Fulcea. Am primit articolii trimiși la 3 Martie 1944 și vă mulțumim pentru ele. Când ni-se va da prilej vom publica și 2 articoli, însă, între împrejurări normale, cam greu. Primit-ați cartea poștală trimisă?

Pentru ceice se supără pe noi. Sunt unii abonați cari se supără pe noi fiindcă s'a întâmplat de banii trimiși nu au fost introduși la noi. Ei bine, greșeli de acestea se pot întâmpla, mai ales când ne năpădesc sure de mandate și zeci de abonați. Foarte ușor se poate întâmpla ca pe cineva să-l uite dăoara de la Administrație. De aceea are însă trimițătorul recipient, să plătească la fața locului chitanța, ca în caz de greșală să ni-o arete. Pentru o greșală a dăoarei nu trebuie să vă supărați pe gazetă, ci numai pe dăoara.

Păr. Herlo Augustin, Chișindia. Dacă deodată cu trimiterea celor 125 Lei ne-ați fi arătat și numărul celui abonant, u-l introduceam ca abonant nou. Mai întâi vă mers pe numele Mircea Teodor Baranu (Chișindia) apoi pe adresa Teodor Mihăițiu, iar mai nou pe adresa Mercea Teodor Chișindia. Abonatul a returnat amândouă abonamentele. Acuma-i merge din nou cel cu Nr. 14.418 până la 1 Aprilie. Banii pentru calendare și abonamente i am primit în 21 Febr. 1944.

De vânzare

un motor de 45 Hp. transformat din motor de Auto în stare bună de funcționare se poate întrebuința la pompă de apă, batoză de 900, moară cu ciorcâncă etc.

De asemenea un loc de casă situat în Blaj.

Informații la V. Popenici prof. la Școala Tehnică Industrială. Blaj.

148 (1-1)

Prăvălie de vânzare

în comuna Săuca viza-vi de biserică gr. catolică. Doritorii se vor adresa direct la proprietar.

147 (1-1)